

ה"ת 9126/01 - אנדרי סויטין נגד מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר, שם צד ב' ללא שם של חסוי

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 22-01-9126 סויטין נ' ייחdet הפיצו"ח - משרד החקלאות ופיתוח הכפר ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט וויליאם חמוד
ה המבקש: אנדרי סויטין

נגד מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר.
המשיבה: שם צד ב' ללא שם של חסוי

החלטה

מבוא

1. בקשה של המשיב לחיב את המבקש בהוצאות האחזקה של הכלב שנטאפס ממנו, והוצאות הוצאות תפיסתו של הכלב, הובלתו והחזקתו במתќן מוגן וכן הוצאות בדיקות וטיפולים רפואיים להם נדרש.
2. הכלב נתפס ע"י המשטרה ביום 20/1/2017, במסגרת חקירת חדשות כנגד המבקש לביצוע עבירות איומים כנגד שוכנתו, המתלוננת שם, וכן עבירות התעללות בכלב נשוא הבקשה כאן, שהיא בחזקתו של המבקש.
3. ביום 6.2.20, בטרם הוגש כתוב אישום כנגד בגין העבירות הנ"ל, הגיע המבקש לבית המשפט בקשה להורות למשטרה להחזיר לידי את הכלב, וזאת במסגרת תיק ה"ת מספר 20-02-17927.
4. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 5.8.20, במסגרתו דחה בית המשפט את הבקשה להשבת הכלב לידי המבקש והורה כי הכלב יישיר להיות בחזקת המשטרה עד לתום ההליכים, במידה ויגש כתוב אישום תוך 30 יום ממועד ההחלטה הנ"ל.
5. כתוב האישום כנגד המבקש הוגש ביום 6.9.20, בתיק ת"פ 20-09-8938.

6. המבקש הורשע בדיון בעבירות המוחסת לו בכתב אישום מתוקן, וגורר הדיון בעניינו ניתן ביום 6.12.21, במסגרתו הואណ למאסר בפועל של 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, כולל הפעלה של מאסר מותנה, וכן קנס בסך 2,000

ולמאמרים על תנאי.

7. בהמשך, הגיע המבוקש בקשה בתיק ה"ת 9126-01-22 להסביר את הכלב לידיו, ולאחר שימוש טיעוני הצדדים, הוריתי בהחלטה מיום 24.2.22 להסביר את הכלב למבוקש בכפוף לכך כי המבוקש ישלם את מלאו הוצאות החזקה הכלב, וכן הפקדת ערובה כספית וחתימה עלUberות עצמית.

8. המשיבה לא השלימה עם ההחלטה הנ"ל והגישה ערעור לבית המשפט המחויז אשר קיבל את הערעור, ובהחלטה מיום 6.5.22, בתיק עפ"א 17337-04-22, הורה כי הכלב לא יוחזר למבוקש, ובאשר להוצאות, הורה כי על המבוקש לשלם את הוצאות האחזקה הכלב, והدين הוחזר בפניו לקבוע את התקופה בגיןה תשולם הוצאות הנ"ל על ידי המבוקש.

טיעוני המשיבה:

9. לטענת המשיבה, בהתאם לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשי"ד - 1994 (להלן: "החוק"), הבעלים או המחזיק של בעל החיים שנטפס ע"י הרשות מכוח החוק הנ"ל ישא בהוצאות הובלתו של בעל החיים, הזנתו והטיפול שניתן לו במהלך תקופת החזקתו במתќן מגן.

10. המשיבה הפנתה להחלטת בית המשפט המחויז אשר הורה כי המשיב ישא בהוצאות הנ"ל, וכי ההליך הוחזר בפני בית משפט זה אך לצורך קביעת התקופה בגיןה יש לחייב את המשיב בהוצאות כאמור. כן הפנתה המשיבה להחלטת בית משפט זה מיום 24.2.22 לפיה המשיב ישלם את מלאו הוצאות הנ"ל של החזקה הכלב במתќן המוגן.

11. המשיבה הפנתה לפסקי דין ללמד על ההלכה הנוהגת בדבר, וטענה כי הבעלים או המחזיק בבעל חיים, העומד על בקשתו להפסיק ולתפוס את בעל החיים במשך ההליכים המתנהלים, ישא בהוצאות החזקתו של בעל החיים אשר שולמו ע"י הרשות במהלך ניהול ההליכים המשפטיים.

12. לטענתה, על המבוקש לשאת בהוצאות החזקה מיום התפיסה ועד למועד מתן החלטת בית המשפט המחויז ביום 6.5.22, שכן רק במועד זה הייתה רשאית המשיבה למסור את הכלב לאימוץ, כאשר הוצאות כאמור עומדות ע"ס 57,888 ₪.

13. המשיבה טענה עוד כי לאחר תפיסת הכלב עתר המבוקש להחזירו לידיו, ובהחלטה מיום 5.8.20 הורה בית המשפט כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המשטרת, במתќן כליאה מאושר, עד תום ההליכים. מכאן, כך לטענת המשיבה, החזקה הכלב במתќן מגן למשך תקופה ארוכה עד תום ההליכים הייתה לאור בקשתו של המבוקש לקבל את הכלב לידיו ועמידתו על בקשה זו.

14. עוד טענת המשיבה כי הוצאות ע"ס 57,888 נ"ז אותן שלמה כוללות הובלת הכלב למתќן מוגן, הזנתו והחזקתו שם וכן עלויות הטיפולים הרפואיים שהכלב נדרש לקבל בשל תנאי החזקתו אצל המבוקש, שכן, מיד עם תפיסתו של הכלב ולאחר בדיקות רפואיות עליה כי הוא סובל מחת משקל ומביעות רפואיות נוספות, לרבות צליפה ופגיעה בברך.

טיעוני המבוקש:

15. לטענת המבוקש, המשיבה הפרה את חובתה בחוק למסור לו הודעה לפי הוראת סעיף 9 לחוק, לפיה הכלב הועבר למתќן מוגן. הודעה כאמור לא נמסרה למבקר אף לאחר מתן גזר הדין בתיק העיקרי, ומשכך, לא ידע המבוקש היכן החזק הכלב, ומטעם זה אין לחיבבו בהוצאות החזקתו במתќן מוגן. לטענת המבוקש, מסירת הודעה מטעם המשיבה למבקר בדבר החזקת הכלב במתќן מוגן نوعה לאפשר למבקר להחליט האם ברצונו לבטל את הכלב חרשה לדיו, או לאפשר לממונה למסור את הכלב לאימוץ אצל אדם אחר, ומשלא קיימה המשיבה חרשה זו, אין לחיבבו בהוצאות החזקתו הכלב במתќן מוגן.

16. באשר לטענת המשיבה כי המבוקש הגיע בזמןו בקשה לחייב חרשה את הכלב, וכי בית המשפט הורה כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המשטרה, טען המבוקש כי הוא עתר שם למסור את הכלב לבני משפחתו, ולא ביחס כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המשטרה עד תום ההליכים.

17. המבוקש הוסיף וטען כי נסיבות חייו ומצבו הכלכלי קשים ביותר, וכי ריצה במסגרת התיק הפלילי הרלבנטי עונש של עבודות שירות, ואין זה סביר להטיל עליו את הוצאות להן עותרת המשיבה, במיוחד לאחר שבקשו לחייב חרשה את הכלב נדחתה.

דין והכרעה:

18. בהחלטה מיום 6.5.22, ובתיק עפ"א 17337-04-22, במסגרת ערעור מאת המשיבה על ההחלטה להשיב את הכלב למבקר, הורה כי:

"ברי שעל המשיב לשלם את הוצאות תפיסת הכלב, הובלותו

למתќן המוגן, וכן את הוצאות אחזקתו על פי סעיף 11(א) הנ"ל.

על המשיב לשלם הוצאות אלה, על פי חוק צבע"ח, אולם,

משתתקבל הערעור, יש לקבוע עבור אייזו תקופה על המשיב

לשלם את הוצאות האחזקה...".

19. בהיצמד להחלטתו הנ"ל של בית המשפט המחויז, יש להורות כי על המבוקש לשאת במלוא הוצאות אחזקת הכלב במתќן המוגן, ולשם כך, יש להגדיר את התקופה בגיןה יש להורות על תשלום ההוצאות כאמור, שכן סכום ההוצאות הוא נגזרת של התקופה בה החזק הכלב במתќן המוגן.

20. באשר לטענת המבוקש כי אין לחיבו בתשלום ההוצאות מכיוון שהמשיבה הפרה חובתה למסור לו הודעה בדבר החזקת הכלב במתќן מוגן, כמצאות הוראות סעיף 9 לחוק, דינה לדחיה. אין חולק כי המבוקש הגיע בקשה ביום 6.2.20, שלושה שבועות לאחר תפיסת הכלב ביום 17.1.20, ובטרם העמד לדין, לקבל את הכלב חוזרת לידיו, ובית המשפט הורה, בהחלטה מיום 5.8.20, כי הכלב ימשיך להיות בחזקת המשטרה עד תום ההליכים. מכאן המסקנה כי המבוקש ידע, במועד הגשת בקשתו הנ"ל, בסמוך לאחר תפיסת הכלב, כי הכלב אמר או להיות מוחזק במתќן מוגן על פי החוק, והוא עמד על בקשתו לקבל את הכלב חוזרת, ומכאן חובתו של הממונה להחזק את הכלב במתќן מוגן, ולא להעבירו לאימוץ לידי אחר, עד תום ההליכים בעניינו של המבוקש, וזאת כמצאות הוראת סעיף 10א לחוק לפיו:

"(א) הבעלים של בעל חיים או מי שהוא מחזיקו רשאים לפנות

לבית משפט שלום בבקשתה לקבל חוזה את בעל החיים בתור

עשרה ימים מיום קבלת הודעה לפי סעיפים 9(ג) או 10...

(ב) הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן (א), יוחזק בעל החיים

במתќן המוגן עד לסיום ההליכים בבית המשפט".

21. יצא כי, שעה שהוגשה בקשה על ידי הבעלים או המחזיק בבעל חיים לקבל חוזה את בעל החיים שנתפס ממנו, הממונה לא רשאי להעביר את בעל החיים לאימוץ אצל גורם שלישי, אלא חייב הוא להחזיקו במתќן מוגן עד תום ההליכים הפליליים כנגד המבוקש. במצב דברים זה, ובמידה והבעלים או המחזיק נמצאו אשם, יחויב בהוצאות החזקת בעל החיים במתќן המוגן. הממונה כן רשאי למסור את בעל החיים לאדם שאינו הבעלים או המחזיק, במידה והבעלים או המחזיק לא ביקשו את החזרת בעל החיים לידייהם (**הוראת סעיף 12 לחוק**). כאמור, המבוקש שבפני הגיש בקשה, סמוך לאחר תפיסת הכלב, להסביר את הכלב לידיו, וזה נדחתה, ומכאן חובתו של הממונה להחזק את הכלב במתќן מוגן עד לסיום ההליכים הפליליים.

22. ההליכים הפליליים בעניינו של המבוקש הסתיימו ביום 6.5.22, עם מתן ההחלטה של בית המשפט המחויז בערעור שהגישה המשיבה על החלטה של בית משפט זה להסביר את הכלב לידי המבוקש. משכך, יש לקבוע כי המבוקש חייב בתשלום הוצאות האחזקת הכלב מיום תפיסתו, ביום 17.1.20 עד ליום 6.5.22, המועד בו הסתיימו ההליכים.

23. לפי הרשימה שצורפה לטיעוני המשיבה סכום ההוצאות, כולל הטיפולים הרפואיים להם נזקק הכלב, עומד על סך 57,888 ₪. אותם טיפולים רפואיים ניתנו עקב מצבו הרפואי של הכלב, לפי מסמך רפואי שצורף, לפיו, הכלב סבל

מתת משקל ומצליעה, נוסף על פגיעות אחרות בגופו.

סוף דבר:

אני מחייב את המבוקש לשלם למשיבה את הוצאות האחזקה בסכום של **57,888 ₪**, תוך 6 חודשים מיום.

המצוירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים.

ב"כ המבוקש תמסור ההחלטה זו למבקר.

ניתנה היום, י"ד סיון תשפ"ב, 13 יוני 2022, בהעדר הצדדים.